

sine Forpligtelser. Under saadanne Omstændigheder forekommer det mig ikke, at man behøver at nære Betæneligheder ved paa dette Omraade, hvor de nugældende Lovbestemmelser ikke finde Anvendelse, at træffe en Bestemmelse i den her foreslaaede Retning, som desuden har sit Side-stykke i det store Lovforslags tilsvarende Bestemmelser. Om man vil føje Ordet „bevidst“ til eller ikke er forholdsvist ligegyldigt, thi efter min Mening er det sikkert, at naar en Mand af en Fejltagelse kommer til at give urigtige Oplysninger, vil han ikke kunne paadrage sig Strafansvar; men i hvert Fald vil Tilføjelsen kunne ske ved et Ændringsforslag fra det ærede Medlems Side, hvis han ønsker det.

Det er muligt det høje Ting bekendt, at Oprindelsen til det større Lovforslag skyldes Initiativ fra dette Tings Finansudvalgs Side for nogle Aar tilbage, idet det i Betænkningen over Lovforslaget om Statsanstalten for Livsforsikring opfordrede Regeringen til, saa snart den kunde, at fremsætte et Forslag til Lov om Forsikringsvirksomhed. Den samme Opfordring rettedes i det andet Ting til Finansministeren som den, under hvem Statens Livsforsikringsanstalt sorterer. Begge Steder udtalte han sin Tilslutning til denne Tanke, der saaledes var fremsat fra de to Tings Medlemmers, respektive dette Tings Finansudvalgs Side. Det er i Henhold til denne Opfordring og i Henhold til dette Løfte fra Finansministerens Side, at det større Lovforslag om Livsforsikringsvirksomheden er fremsat i indeværende Samling. Men naar det anses for at være saa paatrængende at foretage sig noget allerede nu og ikke afvente Vedtagelsen af det store Lovforslag, som nu er blevet færdigt i Landstinget, og som jeg i og for sig ikke har noget Haab om at kunne føre igennem i en enkelt Samling, er det fordi der i Tiden, siden denne Opfordring rettedes til Regeringen, har vist sig meget beklagelige Fremtoninger paa Livsforsikringsvæsenets Omraade her hjemme, idet det næsten ser saaledes ud, at Folk, naar de ikke kunne finde noget andet at beskæftige sig med, som kan give dem Udsigt til at fortjene nogle Penge, gaa hen og stifte et Livsforsikrings-selskab. Det er meget beklageligt, da, som bekendt, Befolkningens opsparede Formue for en ikke ringe Del er anbragt i Livsforsikring. — Det drejer sig om flere Hundrede Millioner Kr., der for nærværende Tid ere anbragte paa denne Maade — og paa dobbelt Maade virker det fordærveligt, naar usikre og usolide For-

sikringsselskaber arbejde, idet Tilliden til denne velsignelsesrige Institution i høj Grad rokkes samtidig med, at Folk miste deres opsparede Pengé ved at indbetale dem til Selskaber, der ikke frembyde nogen Garanti. Det er altsaa denne Tilstand, der har bevirket, ikke at det store Lovforslag er kommet frem, men derimod, at man ikke har villet afvente dettes Vedtagelse, men har fremsat Forslag til en midlertidig Lov, som efter hele sin Oprindelse og Beskaffenhed, sin Løjligheds-karakter, ikke kan og maa bedømmes fra et andet Synspunkt end som en Nødlov. Det er ogsaa fra dette Synspunkt, at jeg tillader mig at anbefale det høje Tings Medlemmer at søge dette Lovforslag vedtaget, og jeg tror i øvrigt ikke, at jeg i denne Henseende befinder mig i Uoverensstemmelse med det ærede Medlem, der havde Ordet før mig. Jeg anbefaler derfor dette Lovforslag til hurtig Fremme. Naturligvis vil jeg gerne tage imod saadanne Forbedringer, hvorom man maatte finde det ønskeligt at stille Forslag, idet jeg dog vil betone, at man alligevel ikke vil opnaa nogen virkelig ideal Lov. Noget komplet Lovgivningsarbejde vil man ikke faa; det er det andet Forslag, der skulde repræsentere en virkelig Livsforsikringslov, som vi forhaabentlig faa om ikke lang Tid.

Neergaard: Jeg kan i meget henholde mig til de Bemærkninger, der faldt fra den højtærede Minister, og mine Udtalelser skulle derfor heller ikke blive lange. Det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensen) indrømmede i det Foredrag, hvormed han indledede Forhandlingen her, at der i høj Grad var Brug for en særlig Lovgivning angaaende Livsforsikringsvirksomhed, og saa vidt jeg kunde forstaa det ærede Medlem, ønskede han en saadan Lovgivning fremmet med saa megen Energi som muligt. Nu er det imidlertid klart, at det Forslag, der er blevet vedtaget af Landstinget, ikke i de faa Dage, der sandsynligvis ere tilbage af denne Samling, vil kunne blive behandlet til Ende af dette Ting og blive til Lov. Det er dette Forhold, der har gjort, at man — desværre siger ogsaa jeg — i Stedet for at faa en virkelig, gennearbejdet Livsforsikringslov bliver nødt til at nøjes med, hvad der her foreligger, og som den højtærede Minister rigtigt kaldte en Nødlov. Det ærede Medlem for Kolding havde en Række Indvendinger mod det foreliggende Forslag. Jeg maa imidlertid sige, at jeg ikke har for-